

Losjan merkti eisini kreppuna í 90'unum

Umfram stóra bygningin á Tinghúsvegnum, átti Losjan eisini Uppistovu í C. Pløjensgøtu. Herfyri noyddist felagið at selja Uppistovu

GREKARIS DJURHUUS
MAGNUSSEN

— Losjan nýtti í fleiri ár húsini í C. Pløjensgøtu sum felagshøli, serliga í sjeyti- og áttatiárunum. Samstundis leiðagu vit bygningin á Tinghúsvegnum út. Men so komu kreppuárin herfyri, og vit mistu fleiri leigargar. Tað ferdi við sær, at vit noyddust at selja Uppistovu.

Tað sigur formaðurin í Losjuni „Støt Viljen“, Jákup Lindenskov.

Men tey hava kortini ikki mist áræðið í felagnum. Løgtingið hevur júst leigað seg inn í ein part av bygninginum á Tinghúsvegnum, og í summar er ætlanin at hovuðsumvæla bygningin.

Nakað av virksemi

Losjan „Støt Viljen“ hevur framvegis nakað av virksemi, tó at virksemið ikki er júst tað sama, sum fyri fleiri árum síðani. Jákup Lindenskov sigur við Sosialin, at tey framvegis hava fundir umleið ein ferð um vikuna.

— Aftrat víkufundunum verður eisini skipað fyri ungdomsarbæði. Jóna Vang og Magnhild Andreasen standa fyri tí arbeidinum.

— Haraftrat hava vit eisini reglulig hugnakvøld fyri

pensiónistum, har høvið er at fáa ein drekkamunn, og har tostast kann um eitt og annað, sigur Jákup Lindenskov.

Einaferð um árið verða útfærðir gjórdar. Í ár verður farið Kr. Himmalsferðardag. Jákup Lindenskov sigur, at farið verður fyrst til Eiðis. Har verður farið í Kirkju. Seinni hittast øll á Hotel Eiði til ein døgurða.

— Av Eiði fara vit at vitja bønhusið á Hellunum. Vit enda á Fjallsgarði, har vit ivaleyst fara upp á gólv, sigur Jákup Lindenskov.

Almenna veitur lítlan stuðul

Jákup Lindenskov harmast um, at tað almenna veitur fráhaldrsrørsluni alt minni og minni stuðul. Hetta hevur millum annað ført til, at fráhaldrsrørslan ikki longur hevur figgarliga orku at hava skrivara burturav.

— Seinastu tvey árin hevur figgarorkan ikki strekt til, so at vit kunnu hava lønt fólk á skrivstovu, sigur Jákup Lindenskov.

Hann upplýsir annars, at felagsskrivstovan nú flytir av Heygskróki 16 í niðaru hædd í hølini hjá Losjuni á Tinghúsvegnum.

Peter Jensen á Mejarinum

Formaðurin í Losjuni í Havn visir á, at ein teirra, ið gjørdi størst arbeði fyri Losjuna, var Peter Jensen, Jensen á Mejarinum. Tó at Peter Jensen var kendur um landið fyri arbeðið sítt á Mejarinum, var hann í Havn kendur fyri arbeðið sítt í Losjuni. Í Gløðustrok nr. 4 og 5 í apríl/mái 1952 stendur at lesa um P. Jensen, stjóra, sum tá var á lívi:

— Ikki er eitt soverðið blað sum hetta fullfiggað úttan at Peter Jensen er við, tí fáur man sum hann hava avrikað so nógv fyri Goodtemplarordenin og fráhaldrsakina í sínari heild sum hann.

Gamalt er hann nú, fylti 87 ár tann 20. apríl, men líka fúsar er hann enn. Nú eru tað bert beini, sum svíkja, tí ber tað honum so illa til at koma til fundirnar, men áhugin er líka stórur fyri tað.

— Í 1907 kom P. Jensen á fyrsta sinni til Føroyar sum fráhaldrsrøðari vegna fólkaatkvøðuna um rúsdrekka-málið. Árið eftir kom hann so aftur og byrjaði tá tað virkið, sum er kent um alt landið. Hann kann siggja

aftur á ein langan og strevnan arbeiðsdag, og vit fráhaldrsfólk siga honum tókk fyri alt tað, hann hevur givið okkum, skrivur Gløðustrok.

Barnalosjur

Losjan „Støt Viljen“ hevur sum heild gjørt eitt stórt arbeði innan fráhaldrsrørsluna í Føroyum. Eisini innan barna- og ungdomsarbæði.

Í eini grein í Gløðustrok skrivur K. í Stórustovu. Hon mælir í greinini til at gera upp aftur meira við hetta arbeði:

— Indenfor N.I.O.G.T. i Thorshavn er der en afdeling af arbejdet, der er blevet forsvundet i de senere år. Det er børneafdelingen. Vi har jo for haft børneløgere (barnalosjur).

For 18 år siden stiftede medlemmer af logen „Støt Viljen“ børneløgen „Summarðai“. Jeg blev anmodet om at være forstanderinde, og skønt jeg følte mig for ung og for uerfaren med hensyn til børnearbejdet, indvilligede jeg, og ved hjælp af en stab af flinke medarbejdere gik det ogsaa.

Denne stab bestod af nogle af de afdøde Anna S. Mohr, afd. Poul Johs. Hansen, senior, Elisabeth Vejhe,

Hølini hjá Losjuni Støt Viljen eru framvegis á Tinghúsvegnum. Í summar verða húsini hovuðsumvæld

Birgitte Poulsen, Karoline Jacobsen, Bina Vilhelmsen, Kristine Rundvall, afd. Elsebeth S. Poulsen, Ebbe Nource (født Mohr), afd. Poul Niclasen o.a., der alle mødte flittigt og tog sig godt af børnene. Fru A. S. Mohr havde broderparten af arbejdet. Hun var sekretær, og med sin enestaaende evne til at gøre en ting forståelig for børn forklarede hun dem ritualer og logens arbejde, så det gik som en leg.

K. í Stórustovu mælir til at taka arbeðið upp aftur av álvara, og hon minnst annars teg, ið farin eru.

Elsti limurin í Losjuni í 1952, 50 ára stovningarárið, var Jacobina Hansen, kona

Poul Johs. Hansen. Tó at hon ikki var við at stovna felagið, var hon limur í felagnum longu 22. máí 1902. Hon gjørdist sostatt limur í felagnum trýggjar vikur eftir stovnanina.

Sagt verður um mann hennara, Poul Johannes, at hann var ein av teimum leiðandi í Losjuni. Ja, hann var ein tann besti maðurin, losjan yvirhøvur hevur átt.

— Gævi ordanin átti nógvar slíkar limir, skrivur Gløðustrok.

Hósdagin 1. máí millum klokkan 16.00 og 18.00 verður opið fyri almenninginum í Losjuni á Tinghúsvegnum. Um fimm-tíðina fer Jákup Lindenskov at siga nøkur orð.

Losjan „Støt Viljen“ 1902
— fyrstu trettan limirnir í Losjuni. Sitandi frá vinstra: Eliasar Hansen, frú Henriksen, Laurits Henriksen, Ole Arge, Marie Lindenskov (f. Jacobsen) og Jacob Andreas Arge. Standandi vinstrumegin Elisabeth Hansen, Helena Holm, Sanna Simonsen, Hovvik, Elsa Debes, Maria Nicodemussen, Ole Nicodemussen og Thominia Rubeksen

Mynd: Gløðustrok

